

บทที่ 1

บทนำ

ปัญหาและความเป็นมาของปัญหา

ปัญหาในการวิจัยครั้งนี้ เป็นปัญหาเกี่ยวกับ ผลของวิธีเสนอให้เรียนและการจัดระเบียบข้อความที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่างกัน ตลอดจนปฏิกริยาร่วม (Interaction) ของตัวแปรทั้งสาม

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญภาษาหนึ่งที่เราใช้ในการศึกษาหาความรู้ และใช้ค้นคว้าวิทยาการใหม่ ๆ จากตำราต่างประเทศ โดยเฉพาะในปัจจุบันการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศเป็นไปอย่างรวดเร็วคนไทยมีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น (วันดี ทนุสงค์, 2531 : 1) ในระหว่างทักษะภาษาอังกฤษทั้งหมด ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย มีโอกาสนำไปใช้ประโยชน์ได้มากที่สุด (สุทัศน์ นาคจัน, 2527 : 1) นอกจากนั้น ทักษะการอ่านทั่วไปยังเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จทางการศึกษา การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ เป็นอันมาก อาจกล่าวได้ว่า ความสามารถในการอ่าน จะเป็นตัวกำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเกือบทุกวิชา (ประสาธ อิศรปริตตา, 2531 : 1)

ภาษามีคุณลักษณะแตกต่างกัน แต่มีความสัมพันธ์กันอยู่ 2 ด้านคือ ด้านการรับเข้าและด้านการส่งออก ด้านการส่งออกคือ การพูดและการเขียน ส่วนในการรับเข้า คือการฟังและการอ่าน (นักน โน้อยแสงศรี, 2529 : 1) การอ่านเป็นกระบวนการสื่อความคิด จากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่านซึ่งผู้อ่านจะต้องถอดความ แปลความ จากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ออกมาให้ได้ความชัดเจน ซึ่งก็คือ ความเข้าใจความหมายจากสิ่งที่อ่านนั่นเอง (Nuttal, 1985 : 1) ความเข้าใจข้อความที่อ่านมีความสำคัญต่อการอ่านทุกชนิด รวมทั้งการอ่านในชั้นเรียนด้วยซึ่ง มิลเลอร์ (Miller, 1973 : 173) กล่าวเน้นว่า การอ่านที่ปราศจากความเข้าใจไม่ใช่

การอ่านที่แท้จริง ดังนั้นความเข้าใจในการอ่านจึงเป็นลักษณะที่สำคัญที่สุดของกระบวนการอ่าน

ชวาล นพรัตน์กุล (2520 : 134) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจว่า คือความสามารถในการผสมแล้วขยาย ความรู้ ความจำ ให้ไกลออกไปจากเดิม อย่างสมเหตุสมผล ความเข้าใจเป็นสมรรถภาพขั้นต้นชนิดแรกของตัวปัญญา เป็นความพยายามของสมองที่จะดัดแปลง ปรับปรุง หรือเสริมแต่งความรู้เดิม ให้มีรูปลักษณะใหม่ เพื่อนำไปใช้กับสถานการณ์อันใหม่ ที่แปลกออกไป แต่ก็ยังมีอะไร ๆ บางอย่างคล้ายคลึงกับของเดิมอยู่บ้าง ผู้ที่จะทำเช่นนั้นได้จะต้องมีคุณสมบัติ 4 ประการนี้ คือ

1. รู้ความหมายและรายละเอียดย่อย ๆ ของเรื่องนั้นมาก่อนแล้ว
2. รู้ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ ระหว่างชั้นความรู้ย่อย ๆ เหล่านั้น
3. สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยภาษาของตนเอง
4. เมื่อพบสิ่งอื่นใดที่มีสภาพทำนองเดียวกันกับที่เคยเรียนรู้มาแล้ว ก็สามารถตอบและอธิบายได้

ความเข้าใจสามารถแสดงออกได้ ดังนี้

1. การแปลความ (Translation) คือสามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้โดยแปลลักษณะและนัยของเรื่องราว ซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้อง และใช้ได้ดีสำหรับเรื่องราว นั้น ๆ โดยเฉพาะ
2. การตีความ (Interpretation) คือความสามารถในการจับความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้น ๆ จนสามารถนำมากล่าวเป็นอีกนัยหนึ่งได้
3. การขยายความ (Extrapolation) คือ ความสามารถในการขยายความหมายตามนัยของเรื่องนั้นให้กว้างไกลออกไป จากข้อเท็จจริงเดิมได้

สำหรับความหมายของความเข้าใจในการอ่านนั้น ดาร์ง อัดตปรีชากุล (2529 : 59) อธิบายไว้ว่า ความเข้าใจในการอ่านเป็นผลของการผสมผสานความหมายที่ผู้เขียนตั้งใจถ่ายทอดในรูปสื่อที่เป็นลายลักษณ์อักษร (ซึ่งอาจจะสมบูรณ์ชัดเจน ยากง่าย ต่อการสร้างความหมายต่างกัน) กับความรู้เดิม และความคาดหมายของผู้อ่านว่า ข้อความที่อ่านน่าจะเป็นอะไร

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ได้กำหนดสาระสำคัญเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษว่า "ให้มีพัฒนาการด้านความรู้สึกและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างถูกต้องและเหมาะสม มีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยเฉพาะทักษะการอ่านนั้น เน้นให้ผู้เรียนสามารถค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้ เพื่อพัฒนาความรู้สึกนึกคิดของตนเอง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2523 : 48) แต่สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาทุกแห่ง นักเรียนจะมีความสามารถในเรื่องทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน นักเรียนบางคนมีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับที่น่าพอใจแล้ว แต่ก็ต้องปรับปรุงให้มีความสามารถสูงขึ้นไปอีก บางคนอาจจะมีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษมาก อย่างไรก็ตาม นักเรียนทั้งสองประเภทนี้ นับว่าเป็นนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านด้วยกันทั้งสิ้น (พัลล์ น้อยแสงศรี, 2530 : 3) ดังนั้นการสอนให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านนั้น แซมมวล (Samuels, 1983 : 264) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบทางจิตวิทยา แนวพุทธิ (Cognitive Approach) ที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้

1. องค์ประกอบภายใน (Inside - the - Head) ได้แก่ สติปัญญาความไวต่อการถอดรหัส ความรู้เดิม ความสนใจ แรงจูงใจ และความสามารถในการอ่าน
2. องค์ประกอบภายนอก (Outside - the - Head) ได้แก่ คุณภาพของการสอน หัวข้อเรื่องที่อ่าน ความชัดเจนของการจัดระเบียบข้อความ และความยากง่ายของข้อความ จากองค์ประกอบดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจจะปรับปรุงคุณภาพการสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยจะศึกษาถึง อิทธิพลของระดับความสามารถในการอ่าน วิธีเสนอให้เรียนและการจัดระเบียบข้อความ เป็นตัวแปรอิสระในการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยจะได้กล่าวรายละเอียดของตัวแปร และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรนั้น ๆ ตามลำดับดังนี้

ความแตกต่างระหว่างผู้เรียน เป็นตัวแปรสำคัญที่จะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน เพราะในชั้นเรียนหนึ่ง ๆ ย่อมมีความแตกต่างกันหลายประการ เช่น ความรู้เดิม ความสามารถและระดับของวุฒิภาวะทางการใช้ภาษา (Hittleman, 1988 : 20) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความสามารถในการอ่านนั้นมีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านอย่างมาก ใครมีความสามารถในการอ่านสูงเท่าไรก็จะมี ความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้นเท่านั้น (Pearson

and Johnson, 1978 : 14) ดังนั้น ผู้อ่านหรือนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่างกันย่อมมีความเข้าใจในการอ่านต่างกันด้วย ดังเช่น อัลเวอร์แมน (Alverman, 1988) ได้ศึกษาผลของแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่อง ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนเกรด 10 ที่มีระดับความสามารถในการอ่านสูงและระดับความเข้าใจในการอ่านต่ำ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านสูงได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับความสามารถในการอ่านจึงเป็นตัวแปรที่จะกำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกือบทุกวิชา เพราะการเรียนไม่ว่าวิชาใด ต่างก็ต้องอาศัยพื้นฐานการอ่านทั้งสิ้น (ประสาธ อิศรปริดา, 2531 : 1)

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิธีเสนอให้เรียน

แครเรลและอีสเตอร์ไฮลด์ (Carrell and Eisterhold 1983 : 556-557) ได้กล่าวถึงแนวความคิด ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษของนักจิตภาษาศาสตร์ โดยอธิบาย โครงแบบ (Model) การอ่านตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้ไว้ดัง

ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema Theory) เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงลักษณะการจัดระเบียบของความรู้ในสมองของคนเรา วิธีการรับเอาความรู้ใหม่เข้าไปรวมกับความรู้เดิม และวิธีการดัดแปลง ปรับปรุง แก้ไข ความรู้เดิมให้เหมาะสม โครงสร้างความรู้ (Schema) หมายถึง กลุ่มของความรู้ซึ่งประกอบด้วย โครงสร้างความรู้เดิมที่มีอยู่ก่อนแล้ว (Schemata) หรือโครงร่างความรู้ (Frameworks) ที่เรียงรายกันอยู่เป็นลำดับชั้น จัดอยู่เป็นกลุ่มตามคุณสมบัติที่คล้ายคลึงกัน มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โครงสร้างความรู้เดิมเหล่านี้เปรียบได้กับแผนงาน หรือโปรแกรมการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ ที่มีหน่วยความจำซึ่งจะทำหน้าที่บันทึกข้อความที่ผู้อ่านรับเข้าไปรวมกัน

กลุ่มโครงสร้างความรู้ดังกล่าว มีหน้าที่เกี่ยวกับการอ่านคือ เป็นสิ่งชี้นำเรื่องให้กับผู้อ่านและจัดโครงสร้างเรื่องไว้สำหรับเรื่องใหม่ ในขณะที่ผู้อ่านระลึกถึงเรื่องที่อ่าน เรื่องดังกล่าว จะถูกนำไปบรรจุไว้ในโครงสร้างหรือโครงร่างที่จัดไว้ โครงสร้างความรู้เดิมเหล่านี้

สร้างขึ้นมาจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน และเป็นเครื่องช่วยชี้แนะผู้อ่านในขณะที่ต้องการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน ทั้งยังช่วยผู้อ่านในการคาดการณ์ล่วงหน้า เกี่ยวกับเหตุการณ์ในเรื่องด้วย ผู้อ่านจะนำโครงสร้างความรู้เดิมนั้น ไปใช้ประกอบการอ่านเรื่อง โครงสร้างความรู้เดิมนั้น อาจแบ่งได้เป็น 2 ชนิดคือ

1. โครงสร้างความรู้เดิมแบบรูปนัย (Formal Schemata) หมายถึงการที่ผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะลีลาการเขียน และโครงสร้างของเรื่องมาก่อน เช่น การเขียนเชิงบรรยาย นิทาน วิทยาศาสตร์ หนังสือพิมพ์ ถ้าผู้อ่านมีประสบการณ์สัมผัสไวต่อลักษณะโครงสร้างในการเขียนและรู้จักใช้ความรู้เดิมเหล่านี้ให้เป็นประโยชน์ในขณะที่อ่าน จะช่วยให้เกิดความเข้าใจและสามารถจดจำเรื่องราวได้อย่างดี

2. โครงสร้างความรู้เชิงเนื้อหา (Content Schemata) การที่ผู้อ่านมีความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่อง ในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งมาก่อน เช่น เศรษฐกิจ การแพทย์ ธุรกิจ เป็นต้น จะช่วยให้เกิดความเข้าใจดีขึ้น ผู้อ่านที่มีโครงสร้างความคิดแขนงนี้จะรับเรื่องได้เร็วกว่าผู้ที่ไม่เคยมีความรู้ทางเนื้อหาเหล่านั้นมาก่อน ผู้อ่านควรมีความรู้ทั้งสองประเภท เพราะการมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องมาก่อน จะเพิ่มความสามารถในการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า ในเรื่องที่อ่านได้ดีและถ้ามีความรู้เดิมเกี่ยวกับรูปลักษณะการเขียนดี ก็ย่อมได้เปรียบ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ แครร์เรล (Carrell, 1983 : 183 - 207) กล่าวว่า ประสิทธิภาพของการอ่านจะต้องแปรไปตามลักษณะของ ประโยค อนุเฉจ และการจัดระเบียบของข้อความ

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวจะเห็นว่า การที่ผู้อ่านทราบโครงเรื่อง หรือลักษณะการของการเขียนบทความจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่านดีขึ้น ตัวอย่างเช่น บาร์รอน และ สโตน (Barron and Stone, 1974) ได้ศึกษาผลของแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องสองชนิด คือ แผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องที่ผู้วิจัยสร้าง (Experimenter Constructed Graphic Advance Organizers) และแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องที่นักเรียนสร้างขึ้นหลังการอ่านข้อความ (Student Constructed Graphic Post Organizer) ผลการศึกษาพบว่า แผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องทั้งสองชนิด ส่งผลต่อความเข้าใจการอ่านของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การจัดระเบียบข้อความ (Prose Organization) เป็นตัวแปรสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่จะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนการให้นักเรียนอ่านข้อความที่จัดระเบียบต่างกัน จะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนแตกต่างกันด้วย ซึ่งข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ แครร์เรล (Carrell, 1985) ได้ศึกษา ผลของการจัดระเบียบข้อความต่างแบบที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีภาษาแม่แตกต่างกัน ผลการศึกษานพบว่าแบบของข้อความที่มีการจัดระเบียบรัดกุม เช่น แบบเปรียบเทียบ หรือ แบบสาเหตุและผล จะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าข้อความที่จัดระเบียบไม่รัดกุมเช่นแบบบรรยายความ

จากความสำเร็จของตัวแปรทั้งสามที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาให้ได้ข้อเท็จจริงว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่างกัน คือระดับความสามารถในการอ่านสูง และระดับความสามารถในการอ่านต่ำ เมื่ออ่านข้อความที่เสนอด้วยวิธีต่างกัน และอ่านข้อความต่างแบบกันแล้ว นักเรียนจะมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันหรือไม่ รวมทั้งต้องการจะศึกษาว่าจะมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างตัวแปรทั้งสามคือ ระดับความสามารถในการอ่าน วิธีเสนอให้เรียน และ การจัดระเบียบข้อความ

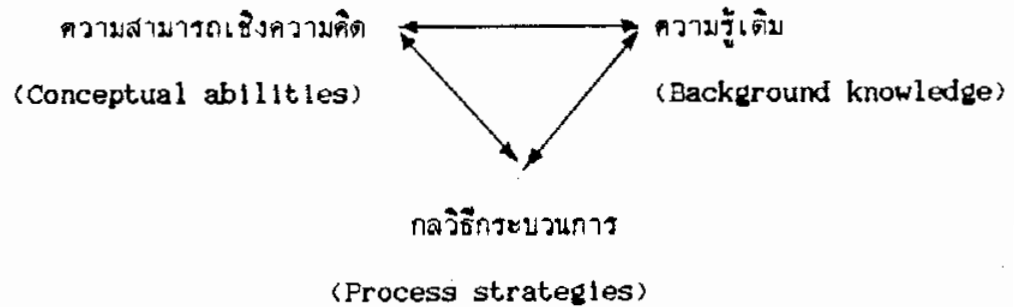
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับความสามารถในการอ่าน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

รูปแบบของการอ่านของนักจิตภาษาศาสตร์ กล่าวว่า การอ่าน เกิดขึ้นได้ด้วยปฏิสัมพันธ์ของปัจจัย 3 ประการคือ

1. ความสามารถด้านความคิดระดับสูงหรือความสามารถทางสติปัญญา
2. ความรู้เดิม
3. กลวิธีกระบวนการ

ปัจจัยทั้งสามประการสามารถเขียนเป็นโครงแบบของกระบวนการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือ ภาษาต่างประเทศได้ดังนี้ (Carrell and Eisterhold, 1983 : 555 Citing Coady, 1979 : 7)

ภาพประกอบ 1 โครงแบบแสดง กระบวนการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ

จากโครงแบบตามภาพประกอบ 1 อธิบายได้ว่า ความรู้เดิมเป็นเพียงปัจจัยส่วนหนึ่งของการอ่าน ส่วนที่สำคัญคือ สติปัญญา หรือความสามารถเชิงความคิด เพราะในขณะที่ผู้อ่านกำลังสิ่งดำเนินการอ่านนั้น สมมติผู้อ่านมิได้ว่างเปล่าหรือไม่รู้เรื่องเกี่ยวกับข้อความที่อ่านเสียเลยทีเดียว ผู้อ่านจะนำความรู้เดิมที่สั่งสมเอาไว้ มารวมกันเข้ากับความรู้ใหม่ ที่ได้รับจากการอ่าน และนำมาผสมผสานกัน กลายเป็นข้อความที่รับรู้ในขณะนั้น

การอ่าน เป็นกระบวนการสร้างเรื่องขึ้นใหม่ตามความคิดของผู้อ่านเอง มโนทัศน์เหล่านี้จะถูกเก็บไว้ในหน่วยความจำของผู้อ่าน ตามความคิดของนักทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema Theorists) เชื่อว่าเรื่องที่อ่านไม่มีความหมายในตัวเองเรื่องเป็นเพียงเครื่องชี้ทิศทาง ให้ผู้อ่านรู้ว่า เขาควรจะระลึกเรื่อง ทบทวนเรื่อง หรือสร้าง ความหมายจากความรู้เดิมที่มีอยู่อย่างไร (Lauer, 1985 : 136-142) ผู้อ่านต้องไม่เป็นเพียงผู้รับเรื่องเข้าสู่สมองเท่านั้น ผู้อ่านต้องมีปฏิกิริยาตอบโต้กับเนื้อความในเรื่อง ตลอดเวลาที่ดำเนินการอ่านซึ่งสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการตอบโต้ระหว่างความรู้เดิมของผู้อ่านกับเรื่องที่อ่าน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่าน

องค์ประกอบของความสามารถในการอ่าน

ฟาร์ (Farr, 1970 : 29-30) ได้สรุปองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านไว้ดังนี้

1. ความสามารถเชิงถ้อยคำทั่วไป ซึ่งหมายถึง ความรู้เกี่ยวกับคำ อันประกอบด้วย ความหมายของศัพท์ตามตัวอักษรและความหมายที่ลึกลงไป
2. ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน หมายถึง ทักษะการรวบรวมข้อมูลในเรื่องความเข้าใจตามความหมายที่ปรากฏในเรื่อง และความสามารถที่จะทำตามคำแนะนำ เฉพาะเรื่องที่กำหนดให้อ่าน
3. ความเข้าใจความหมายแฝงของสิ่งที่อ่าน หมายถึง การมีเหตุผลเกี่ยวเนื่องกันในการอ่าน การดึงข้อสรุปจากสิ่งที่อ่าน การทำนายผล การเข้าใจความหมายของคำจากเนื้อหาที่ปรากฏ ความเข้าใจจุดสำคัญของเรื่อง การจัดลำดับความคิด การตีความสิ่งที่อ่าน การนำข้อมูลไปใช้แก้ปัญหา การสรุปหลักการหรือข้อยุติจากเรื่องที่อ่านหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การที่ผู้อ่านมีกวียาดอนตนเองที่คล่องแคล่วใช้ความคิดได้กว้างขวางและลึกซึ้งกว่าข้อมูลที่ปรากฏ
4. การเข้าถึงเจตนาหรือความตั้งใจของผู้เขียน การเข้าใจหลักการและกลวิธี การเขียนซึ่งผู้เขียนจะกระทำเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่เขาเขียนขึ้น

ระดับความสามารถในการอ่าน

วาเลทท์ และดิสเสค (Valette and Diseck, 1972 : 25) ได้แบ่งระดับความสามารถในการอ่านไว้ดังนี้

1. ระดับกลไก (mechanical skills) เกิดในระดับของการรับรู้คำคือความสามารถสะกดคำ บอกความเหมือนและความแตกต่างของคำได้ แต่ยังไม่เกิดความเข้าใจ
2. ระดับความรู้ (knowledge) เกิดในระดับความจำได้ (recognition) คือ ความสามารถในการเข้าใจคำหรือข้อความที่เห็นบ่อย ๆ ได้แล้ว

3. ระดับถ่ายโอน (transfer) เกิดขึ้นในระดับการรับรู้ (reception) คือสามารถเข้าใจความหมายของเรื่องใหม่ ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างและศัพท์ที่ได้เรียนมาแล้ว

4. ระดับการสื่อสาร (Communication) เกิดขึ้นในระดับของความเข้าใจ (comprehension) คือสามารถอ่านเรื่องราวที่มีโครงสร้างหรือศัพท์ใหม่ได้เข้าใจ พฤติกรรมที่นักเรียนสามารถทำได้ในระดับนี้ คือ อ่านข้อความที่คุ้นเคยด้วยความเข้าใจ สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องราวที่อ่านได้ ย่อปากเปล่า หรือเขียนย่อสิ่งที่อ่านไปแล้วได้เขียนสาระสำคัญเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ไม่ว่าเรื่องที่อ่านจะเป็นเรื่องในด้านความคิดหรือข้อเท็จจริง สามารถแปลคำ ข้อความ และให้คำจำกัดความของข้อความ ที่คัดมาจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้

5. ระดับวิเคราะห์วิจารณ์ (Criticism) เป็นระดับวิเคราะห์ (Analysis) และประเมินผล (Evaluation) คือ นักเรียนสามารถวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน ทั้งในแง่การใช้ภาษาและลีลาการเขียนของผู้เขียนได้

ระดับของความเข้าใจในการอ่าน

แมคคอร์มิก (McCormick, 1987 :303. Citing Barrett, 1979 : 62-66) ได้จำแนกไว้ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร (Literal Comprehension) หมายถึงความเข้าใจตามเรื่องที่หนังสือเขียนไว้ มีทักษะย่อยในความเข้าใจระดับนี้คือ

1.1 การรู้จัก (Recognition) การรู้จักรายละเอียด รู้จักใจความสำคัญ รู้จักลำดับเหตุการณ์ รู้จักการเปรียบเทียบ รู้จักความสัมพันธ์ ระหว่าง เหตุและผล รู้ลักษณะของบุคคล

1.2 การระลึกได้ (Recall) คือสามารถระลึกรายละเอียดของเรื่องใจความสำคัญ ลำดับเหตุการณ์ การเปรียบเทียบ ความสัมพันธ์ ระหว่างเหตุและผล และระลึกลักษณะของตัวบุคคลในเรื่องได้

2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Inferential Comprehension) คือความเข้าใจโดยอาศัยการสรุปความ ตีความและแปลความหมายจากเรื่องที่อ่านได้ โดยที่ผู้เขียน

ไม่ได้บอกไว้ กิจกรรมในระดับนี้คือ

- 2.1 การหาเหตุเมื่อกำหนดผลมาให้หรือการให้เหตุเพื่อหาผล
- 2.2 การคาดการณ์ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป
- 2.3 การจับใจความสำคัญของเรื่อง โดยที่ผู้เขียนไม่ได้บ่งไว้
- 2.4 การรวบรัดใจความที่กล่าวไว้โดยทั่วไป

3. ระดับความเข้าใจขั้นประเมินค่า (Evaluation) คือความสามารถในการประเมินค่าสิ่งที่อ่านมาโดยอาศัยความรู้ และประสบการณ์ของผู้อ่านพิจารณาตัดสินว่าข้อสรุปของผู้เขียน ถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

4. ระดับความเข้าใจขั้นซาบซึ้ง (Appreciation) เป็นการตอบสนองทางอารมณ์ ต่อโครงเรื่องหรือจุดสำคัญของ เรื่องที่อ่านและมีความเข้าใจลึกซึ้งในลีลาการใช้ภาษาของผู้เขียนและสามารถสร้างจินตภาพจากเรื่องที่อ่านได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับความสามารถในการอ่าน

ไทเลอร์ เดลานีย์และคินนุแคน (Tyler, Delaney, and Kinnucan, 1983) ได้ศึกษาถึงธรรมชาติของความแตกต่างระหว่างบุคคล ด้านความสามารถในการอ่าน และผลของคำจัดระเบียบนำเรื่อง (Advance Organizer) ที่มีต่อความเข้าใจและความเร็วในการอ่านร้อยแก้ว กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 128 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองสองกลุ่มคือ กลุ่มที่มีระดับความสามารถในการอ่านสูง และกลุ่มที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่ำ โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานวัดความสามารถในการอ่านเบื้องต้นของแมคกรอฮิล (The McGraw-Hill Basic Skills Reading Test) วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบแฟคทอเรียลสามทาง $2 \times 2 \times 2$ (ความสามารถในการอ่าน \times ประเภทคำ \times จัดระเบียบนำเรื่อง) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่านักศึกษาที่มีระดับความสามารถในการอ่านสูง ได้คะแนนจากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน และวัดความเร็วในการอ่าน สูงกว่า นักศึกษาที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนความแตกต่างของระดับความสามารถในการอ่านที่ ส่งผลต่อพัฒนาการทางการอ่านนั้น ไฮเวล และ แมนนิส (Howell and Manis, 1986) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเร็วในการระลึกข้อความของนักเรียน 2 กลุ่ม ที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่างกัน โดยให้อ่านข้อความ 2 แบบคือ ข้อความแบบธรรมดา กับข้อความที่มีภาพประกอบ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านสูง สามารถระลึกข้อความทั้งสองแบบได้เร็วกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่ำ

นอกจากนี้ เลอร์ ดีกรอฟฟ์ และ ซีมอนส์ (Leu, DeGroof and Simons, 1986) ได้ศึกษาถึงผลของการใช้ประโยคแนวถ้อยคำ ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านคำของนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนเกรด 1 จำนวน 42 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีระดับความสามารถในการอ่านสูง และกลุ่มที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่ำ โดยให้อ่านข้อความที่มีจำนวนประโยคแนวถ้อยคำต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านสูง ได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบความวัดความเข้าใจในการอ่านคำสูงกว่า นักเรียนกลุ่มที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องและงานวิจัยที่กล่าวมา นอจะสรุปได้ว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่างกันจะมีความเข้าใจในการอ่านต่างกัน ดังนั้น ควรจะใช้เทคนิคการเสนอข้อความ หรือรูปแบบของข้อความที่ให้อ่าน ในลักษณะที่ต่างกัน เพื่อให้เหมาะสมกับระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีเสนอให้เรียน

ลักษณะของแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่อง

แผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่อง (Graphic Organizer) เป็นแผนภูมิที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจถึงมโนทัศน์และความสัมพันธ์ระหว่างมโนทัศน์ เช่น ประเภท (Classes) ลักษณะ (Properties) และตัวอย่าง (Examples) (Rubin, 1983 : 54) ส่วนวิลสัน (Wilson,

การอ่านร้อยแก้วเช่นเดียวกันกับคำจัดระเบียบนำเรื่อง (Advance Organizer) และมีจุดประสงค์ในการใช้ประโยชน์เหมือนกันคือ เป็นสิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนต่อเติมโครงสร้างความคิดให้สัมพันธ์กัน ระหว่าง ความรู้ใหม่ และความรู้เดิม ที่มีอยู่แล้วในหัว แผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องจะเป็นอุปกรณ์ที่จะช่วยให้การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น วิธีการจัดแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องทำได้โดยจัดแผนภูมิให้มีลักษณะพิเศษเช่น การใช้เส้น ใช้กรอบหรือลูกศร ประกอบกับข้อความสำคัญที่จะแสดงความสัมพันธ์ของมโนทัศน์ (Carnine and Dart, 1986 : 240 - 246)

การเสนอข้อความในลักษณะที่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่อง

การเสนอในลักษณะนี้ เราใช้แผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่อง เป็นแผนที่ความหมาย (Semantic map) กล่าวคือ มีการจัดลำดับความสำคัญของข้อความโดยใช้ รูปสี่เหลี่ยม รูปสามเหลี่ยม วงกลม เส้นทึบ และเส้นประ เป็นสัญลักษณ์ให้ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ก่อนที่จะอ่านข้อความและให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมได้ถูกต้องและเหมาะสม (Pearson and Johnson, 1978 : 24) การเสนอแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องประกอบการอ่านนั้นมีจุดประสงค์อีกประการหนึ่งคือ เพื่อให้ผู้อ่าน ได้ข่าวสารที่เป็นข้อสรุปหรือย่อเป็นการบอกโครงสร้างข้อความ (Text Structure) ที่จะอ่านซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่านดียิ่งขึ้น (Ausubel, 1960 : 271) การเสนอข้อความในลักษณะที่เป็นแผนภูมิ ประกอบการอ่านจะทำให้โครงสร้างความคิดของผู้เรียนเปลี่ยนแปลงไป และนพร้อมที่จะรับความรู้ใหม่ (Lucas, 1979 : 4167 - A)

งานวิจัยที่เกี่ยวกับวิธีเสนอให้เรียน

อัลเวอร์แมน (Alverman, 1981a) ได้ศึกษาผลของแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่อง และการจัดระเบียบข้อความที่มีต่อความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียนเกรด 10 ที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่างกันโดยแปรค่าการจัดระเบียบข้อความเป็น 2 แบบคือ ข้อความที่จัดระเบียบโดยลักษณะ (Attributive) และข้อความที่ไม่ได้จัดโดยลักษณะ (Adversive)

จุดประสงค์ของการศึกษาคั้งนี้ ก็เพื่อต้องการทราบผลของแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องว่า จะสามารถใช้เป็นสิ่งแทนโครงสร้างความรู้ในข้อความที่อ่านได้หรือไม่ และต้องการศึกษาถึงความสำคัญของการจัดระเบียบข้อความ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 10 จำนวน 128 คน โดยผู้วิจัยให้อ่านข้อความ 2 ฉบับ ซึ่งมีเนื้อความคล้ายคลึงกัน แต่มีการจัดระเบียบโครงสร้าง 2 แบบ คือ แบบที่จัดโดยลักษณะและไม่ใช้ลักษณะ แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม แต่ละกลุ่ม มีผู้เข้ารับการทดลอง 32 คน การจำแนกนักเรียนเป็นกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านสูง และความสามารถในการอ่านต่ำ ใช้แบบทดสอบวินิจฉัยการอ่านของ สแตนฟอร์ด (Stanford Diagnostic Reading Test Scores) เป็นเครื่องมือในการวัดจำแนก ผลการวิเคราะห์ที่สมการถดถอยพหุคูณ พบว่าแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องส่งผลต่อการอ่านข้อความที่จัดระเบียบข้อความแบบลักษณะ มากกว่าข้อความที่จัดระเบียบแบบไม่ใช้ลักษณะ และมีกิริยาร่วมระหว่างแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องและการจัดระเบียบข้อความ

มาวี (Marie, 1981) ได้ศึกษาผลของการเสนอแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่อง ก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่าน ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านร้อยแก้วของนักเรียนเกรด 6 โดยนิยามแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องว่าเป็นทัศนอุปกรณ์ที่จะช่วยเชื่อมโยงความรู้ใหม่และความรู้เดิมเข้าด้วยกัน ผู้รับการทดลองมี 3 กลุ่ม คือกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านสูง กลาง และต่ำ ผลการศึกษาพบว่านักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม ได้รับประโยชน์จากการเสนอแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่อง ทั้ง 3 วิธีไม่แตกต่างกัน แต่ส่งผลต่อความคงทนในการเรียนรู้ร้อยแก้วของนักเรียน กลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ

บรอดสกี (Brodsky, 1984) เป็นอีกผู้หนึ่งที่ศึกษาผลของประเภทแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องที่เสนอก่อนการอ่านที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านข้อความ ในแบบเรียนวิชาสังคมศึกษา โดยจัดผู้รับการทดลองออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านสูง กลาง และต่ำ แล้ววิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์ตัวประกอบ ผลการวิเคราะห์ที่ข้อมูลพบว่านักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม ได้คะแนนจากการวัดความเข้าใจในการอ่านข้อความ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการทดสอบรายคู่ยังพบต่อไปอีกว่า นักเรียนกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านสูง ได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน สูงที่สุดจากทุกกลุ่ม

ฮาร์ด (Huard, 1983) ศึกษาถึงผลของการเสนอแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่อง หลังการอ่านของนักเรียนเกรด 6 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่มีระดับความเข้าใจโครงสร้างของการจัดระเบียบข้อความสูงกับนักเรียนที่มีระดับความเข้าใจโครงสร้างของการจัดระเบียบข้อความต่ำ กลุ่มทดลองได้รับการเสนอแผนภูมิจัดโครงเรื่องหลังการอ่าน กับกลุ่มที่ไม่ได้รับการเสนอแผนภูมิโครงเรื่องหลังการอ่าน ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับ อัลเวอร์แมน (Alverman, 1988) ซึ่งศึกษาผลของแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องหลังการอ่านที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ที่มีระดับความเข้าใจในการอ่านต่างกัน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์และความสามารถในการอ่าน (Test of Achievement and Proficiency) หรือ TAP เป็นเครื่องมือวัดระดับความเข้าใจการอ่านของนักเรียน โดยมีเกณฑ์ดังนี้ คือ นักเรียนที่ได้คะแนนในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ระหว่าง 88 ถึง 93 จัดอยู่ในระดับความเข้าใจในการอ่านสูง นักเรียนที่ได้คะแนนระหว่างเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 18 ถึง 42 จัดอยู่ในกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ สุ่มนักเรียน 2 กลุ่มเข้ารับการจัดกระทำเพียงอย่างหนึ่งอย่างใด คือ ได้รับการเสนอแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องหลังการอ่าน กับไม่ได้รับการเสนอแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องหลังการอ่าน แปรค่าข้อความที่เสนอให้อ่านเป็น 2 แบบ คือ ข้อความที่มีเนื้อหาคุ้นเคยกับชีวิตประจำวัน กับข้อความแบบที่มีเนื้อหาที่ไม่คุ้นเคยกับชีวิตประจำวัน แบบแผนการวิจัยเป็นแบบ แฟคทอเรียล $2 \times 2 \times 2$ (ระดับความสามารถในการอ่าน \times เงื่อนไขการทดลอง \times แบบของข้อความ) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่าแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องหลังการอ่านส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนทั้งสองกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างแบบของข้อความ จากกลุ่มทดลองที่มีระดับความสามารถในการอ่านสูง และระดับความสามารถในการอ่านต่ำ

จึงสรุปได้ว่า การเสนอแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องประกอบการอ่าน กับการไม่เสนอแผนภูมิประกอบการอ่าน จะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนต่างกัน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบข้อความ

ความหมายของการจัดระเบียบข้อความ

การจัดระเบียบข้อความ (Text Organization) หมายถึง การจัดมโนทัศน์หรือโครงสร้างของความรู้ในข้อความ ให้เหมาะกับโครงสร้างความรู้ที่มีอยู่แล้วในหัวของเรา (Wingfield and Byrns, 1981 : 125) ฮอสคิสสันและทอมป์คินส์ (Hoskisson and Tompkins, 1987 : 235) เรียกว่า การแปลงรูปข้อความ (Transactional text) เช่นการจัดระเบียบข้อความในเนื้อหาวิชาสังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ นักการศึกษาได้คิดโครงสร้างที่จะช่วยให้ผู้เรียนอ่านแบบเรียนหรือข้อความต่าง ๆ ได้เข้าใจดียิ่งขึ้น รูปแบบการจัดระเบียบข้อความนี้เรียกว่า โครงสร้างข้อความ (Text Structure) ซึ่งมีรูปแบบการจัด 5 แบบ คือ แบบบรรยาย แบบลำดับเหตุการณ์ แบบเปรียบเทียบ แบบสาเหตุและผล และแบบปัญหาวิธีแก้ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจจะศึกษาเปรียบเทียบผลของการจัดระเบียบข้อความ 2 แบบ ที่มีต่อความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ ได้แก่ ข้อความที่มีการจัดระเบียบแบบสาเหตุและผล กับข้อความที่มีการจัดระเบียบแบบเปรียบเทียบ การจัดระเบียบข้อความแต่ละแบบ สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ข้อความที่มีการจัดระเบียบแบบเหตุผล เป็นข้อความที่เสนอรายละเอียดของข้อความโดยบรรยายถึงสาเหตุหนึ่งสาเหตุใด หรือหลายสาเหตุ และผลของสาเหตุนั้น ซึ่งมีคำชี้แนะ ในข้อความที่จัดระเบียบแบบนี้ ได้แก่ reasons, why, if.....then, as a result, therefore, because. ซึ่งคล้ายกับคำในภาษาไทยว่า เหตุผล ทำไม ถ้า... แล้ว ด้วยเหตุที่ ดังนั้น เพราะ เป็นต้น
2. ข้อความที่มีการจัดระเบียบแบบเปรียบเทียบ เป็นข้อความที่เสนอรายละเอียดของข้อความโดยการอธิบายว่า สิ่งสองสิ่งหรือเหตุการณ์สองอย่าง มีส่วนคล้าย หรือแตกต่างกันอย่างไร ข้อความแบบนี้มีคำชี้แนะดังนี้ different, in contrast, alike, same as, on the other hand. ซึ่งในภาษาไทยมีคำว่า แตกต่าง ในทางกลับกัน เหมือนกัน และ ในด้านตรงกันข้าม เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบข้อความ

การจัดระเบียบข้อความต่างแบบกัน จะส่งผลต่อความจำและการระลึกต่างกันดังที่ สมคิด บุญเรือง (2525) ได้ศึกษาอิทธิพลของการจัดระเบียบข้อความและแบบของการคิดที่มีต่อการระลึกข้อความ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 127 คน โดยแบ่งผู้รับการทดลองเป็น 3 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีแบบการคิดต่างกัน 3 แบบ แล้วให้ผู้รับการทดลองอ่านข้อความที่มีการจัดระเบียบต่างกัน 3 แบบคือ ข้อความที่จัดระเบียบโดยชื่อ ข้อความที่จัดระเบียบโดยลักษณะ และข้อความที่จัดระเบียบแบบประโยคเชิงเดียว ผลการวิจัยพบว่าการจัดระเบียบข้อความต่างแบบ มีผลต่อการระลึกตามตัวนะของผู้รับการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เพอร์ลิมัทเทอร์ และโรเยอร์ (Perlmutter and Royer, 1973) ได้ศึกษาดังผลของการจัดระเบียบข้อความแบบร้อยแก้วที่มีผลต่อการระลึกคืน ข้อความที่ใช้เป็นสื่อในการทดลองมี 3 แบบคือ ข้อความที่จัดระเบียบโดยชื่อ ข้อความที่จัดระเบียบโดยลักษณะ และข้อความที่จัดระเบียบแบบคละ ผลการทดลองสรุปได้ว่า เมื่อให้ผู้รับการทดลองระลึกข้อความแล้ว ข้อความที่จัดระเบียบโดยชื่อและข้อความที่จัดระเบียบโดยลักษณะส่งผลต่อการระลึกข้อความได้สูงกว่า ข้อความที่จัดระเบียบแบบคละ

บรูคส์ และ ดันเซอร์อู (Brooks and Dansereau, 1983) ได้ศึกษาผลของการจัดระเบียบข้อความที่มีต่อการจำเนื้อเรื่องของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค โดยจัดระเบียบข้อความ 6 แบบซึ่งมีลักษณะต่างกัน เรียกว่า The DICEOX group การจัดระเบียบข้อความแต่ละแบบ มีรายละเอียดดังนี้

1. Description เป็นข้อความที่กล่าวถึง ปรากฏการณ์ การพยากรณ์ การสังเกต และการให้คำนิยามต่าง ๆ
2. Inventor เป็นข้อความที่กล่าวถึงทฤษฎีทางประวัติศาสตร์ ในข้อความจะมีรายละเอียดเกี่ยวกับ ชื่อ วัน เดือน ปี และภูมิหลังทางประวัติศาสตร์
3. Consequence เป็นข้อความที่เกี่ยวกับทฤษฎีที่มีอิทธิพลต่อมนุษย์

4. Evidence เป็นข้อความที่เกี่ยวกับข้อเท็จจริง การทดลอง การสังเกต
5. Other theories เป็นข้อความที่อธิบายเกี่ยวกับทฤษฎีที่เขียนในเชิงเปรียบเทียบทฤษฎีต่อทฤษฎี และความสอดคล้องของทฤษฎี

6. X - tra information เป็นข้อความพิเศษ ที่มีข้อความแบบอื่น ๆ และข้อความที่นอกเหนือจาก 5 แบบข้างต้น ผู้วิจัยฝึกให้นักศึกษารูจักโครงสร้างของข้อความทั้ง 6 แบบ ใช้เวลาฝึก 2 สัปดาห์ กลุ่มควบคุมไม่ได้รับการฝึกการเรียนรู้โครงสร้างข้อความทั้ง 6 แบบ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม พบว่า นักศึกษากลุ่มทดลองสามารถจำเรื่องราวที่อ่านจากข้อความได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คูก และมายเออร์ (Cook and Mayer, 1988) ได้ศึกษาผลของการจัดระเบียบข้อความ 5 แบบคือ ข้อความที่จัดระเบียบแบบทั่วไป (Generalization) แบบเรียงลำดับตามตัวเลข (Enumeration) แบบลำดับเหตุการณ์ (Sequence) แบบเปรียบเทียบขัดแย้ง (Compare/contrast) และแบบจำแนกระบบ (classification) ผลการศึกษาพบว่า ข้อความที่จัดระเบียบแบบลำดับเหตุการณ์นักเรียนอ่านแล้วมีความเข้าใจมากที่สุด รองลงมาได้แก่แบบจำแนกระบบ และแบบเปรียบเทียบ

ดาร์ว อັตตปวีธากุล (2529 : 59 - 67) ได้ศึกษาเปรียบเทียบอิทธิพลของการเสนอเนื้อหา (Text presentation effect) ที่มีต่อความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน ผู้รับการทดลองเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเท็กซัส เมืองออสติน จำนวน 96 คน แบ่งเป็นกลุ่มผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ 48 คน และกลุ่มซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ 48 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย บทความสองเรื่อง และแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน บทความที่ให้อ่านแบ่งเป็นสามแบบคือ แบบที่ 1 เสนอเนื้อหาเป็นลำดับขั้นตอนชัดเจน (Explicit) แบบที่ 2 เสนอเนื้อหาเป็นลำดับแต่ไม่ชัดเจน (Implicit) แบบที่ 3 เสนอเนื้อหาไม่เป็นลำดับและไม่ชัดเจน (Scrambled) บทความที่เขียนเป็นลำดับและชัดเจนใช้วิธีเขียนในลักษณะที่ลำดับเนื้อเรื่องเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกันและมีหัวข้อเรื่องกำกับในแต่ละตอน (Section headings) และใช้คำเชื่อมความอย่างชัดเจน ส่วนแบบเป็นลำดับแต่ไม่ชัดเจนจะเขียนในลักษณะ ลำดับเนื้อความไม่เป็นเหตุเป็นผลโดยตลอด ไม่มีหัวข้อเรื่องและคำเชื่อม

ความใต ๓ เลย ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มนักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ใช้เวลาในการอ่านน้อยกว่า นักศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ส่วนผลของวิธีการเสนอเนื้อหาพบว่า ข้อความทั้งสามแบบ ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่วิธีเสนอข้อความแบบที่ 1 นักศึกษาทุกกลุ่มอ่านแล้วเข้าใจมากที่สุด

นอกจากนั้น ฮัดัมส์ (Adams : 1990) ได้ศึกษาผลของการสอนกลวิธีเรียน โดยสอนให้ผู้เรียนเข้าใจถึง โครงสร้างของเนื้อหาในแบบเรียนที่อ่าน 5 แบบ ว่าจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนหรือไม่ ผู้รับการทดลองเป็นนักเรียนต่างโรงเรียนกันจำนวน 3 โรงเรียน จำนวน 24 คน ผู้วิจัยได้ทำการทดลอง 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ระยะเสัฐาน ผู้วิจัยจัดบันทึกรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้ทดลอง
2. ขั้นตอนการสอนกลวิธีในการหาใจความหลักของบทเรียนที่อ่าน
3. ขั้นตอนการสอนโครงสร้างเนื้อหาของบทเรียน
4. ขั้นตอนการทบทวนและการทดสอบ

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของบทเรียน ได้คะแนนจากการทดสอบวัดความเข้าใจ สูงกว่า นักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้รับการสอนโครงสร้างของบทเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า การจัดระเบียบข้อความต่างแบบกันจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนต่างกัน จากข้อเท็จจริงดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษาผลของการจัดระเบียบข้อความ ว่าแบบไหน จะเหมาะกับนักเรียนที่มีระดับความสามารถในระดับใด และถ้าใช้แผนภูมิประกอบโครงเรื่องควบคู่ไปด้วย ผลจะเป็นอย่างไร ซึ่งจะช่วยให้การสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จุดประสงค์ของการวิจัย

จุดประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาผลของวิธีเสนอให้เรียนและการจัดระเบียบข้อความที่มีต่อความเข้าใจ การอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน ที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่างกันและกิริยาร่วม (Interaction) ของตัวแปรทั้งสาม

จุดประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อศึกษาว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านสูง และนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่ำ กลุ่มใดมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษดีกว่ากัน
2. เพื่อศึกษาว่า วิธีเสนอให้เรียน 2 แบบ ได้แก่วิธีเสนอข้อความที่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องประกอบ และวิธีเสนอข้อความที่ไม่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องประกอบ จะส่งผลต่อความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนแตกต่างกันหรือไม่
3. เพื่อศึกษาว่า การจัดระเบียบข้อความ 2 แบบ ได้แก่ การจัดระเบียบข้อความแบบสาเหตุและผล กับการจัดระเบียบข้อความแบบเปรียบเทียบ แบบใดจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนดีกว่ากัน
4. เพื่อศึกษากิริยาร่วมของระดับความสามารถในการอ่านกับวิธีเสนอให้เรียน
5. เพื่อศึกษากิริยาร่วมของระดับความสามารถในการอ่านกับการจัดระเบียบข้อความ
6. เพื่อศึกษากิริยาร่วมของวิธีเสนอให้เรียนกับการจัดระเบียบข้อความ
7. เพื่อศึกษากิริยาร่วมของระดับความสามารถในการอ่าน การจัดระเบียบข้อความ และวิธีเสนอให้เรียน

สมมติฐานการวิจัย

1. ถ้าให้นักเรียน ที่มีระดับความสามารถในการอ่าน ต่างกัน อ่านข้อความแล้ว นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านสูง จะได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน สูงกว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่ำ
2. ถ้านักเรียนอ่านข้อความด้วยวิธีเสนอให้เรียน 2 แบบ ได้แก่ วิธีเสนอข้อความ ที่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องประกอบ และวิธีเสนอข้อความที่ไม่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องประกอบนักเรียนจะได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน
3. ถ้าให้นักเรียนอ่านข้อความ 2 แบบ ได้แก่ ข้อความที่จัดระเบียบแบบสาเหตุและผล กับข้อความที่จัดระเบียบแบบเปรียบเทียบแล้ว นักเรียนจะได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน แตกต่างกัน
4. ถ้าให้นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านสูง และนักเรียน ที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่ำอ่านข้อความที่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องประกอบและข้อความที่ไม่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องประกอบแล้ว นักเรียนจะได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน แตกต่างกันไป ตามระดับของวิธีเสนอให้เรียน หรือ มีกิริยาร่วมระหว่าง ระดับความสามารถในการอ่านกับวิธีเสนอให้เรียน
5. ถ้าให้นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านสูง และนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่ำอ่านข้อความที่มีการจัดระเบียบข้อความแบบเหตุและผลกับข้อความที่มีการจัดระเบียบแบบเปรียบเทียบแล้ว นักเรียนจะได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบความเข้าใจการอ่านแตกต่างกันไปตามระดับของการจัดระเบียบข้อความ หรือ มีกิริยาร่วมระหว่างระดับความสามารถในการอ่านกับการจัดระเบียบข้อความ
6. ถ้าให้นักเรียนอ่านข้อความที่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องประกอบ และไม่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องประกอบโดยจัดระเบียบข้อความแบบสาเหตุและผลกับจัดระเบียบข้อความแบบเปรียบเทียบแล้ว นักเรียนจะได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจใน

การอ่านแตกต่างกันไปตามระดับของการจัดระเบียบข้อความ หรือ มีกิจกรรม ระหว่างวิธี
เสนอให้เรียนกับการจัดระเบียบข้อความ

7. ถ้าให้นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านสูงและนักเรียนที่มีระดับความ
สามารถในการอ่านต่ำ อ่านข้อความที่เสนอให้นักเรียนด้วยวิธีที่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่อง
และไม่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่องประกอบ โดยจัดระเบียบข้อความแบบสาเหตุและผลและ
แบบเปรียบเทียบแล้ว กิจกรรม ระหว่างระดับความสามารถในการอ่านกับวิธีเสนอให้เรียน
จะขึ้นอยู่กับระดับของการจัดระเบียบข้อความ หรือ มีกิจกรรมระหว่างระดับความสามารถ
ในการอ่าน วิธีเสนอให้เรียนและการจัดระเบียบข้อความ

ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

1. ด้านความรู้

1.1 ทำให้รู้ว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านสูง และนักเรียน
ที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่ำ อ่านข้อความที่เสนอด้วยวิธีต่างกัน และการจัดระเบียบ
ข้อความที่ต่างกันแล้ว นักเรียนกลุ่มใด จะได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจใน
การอ่านมากกว่ากัน

1.2 ทำให้รู้ว่า การเสนอข้อความให้นักเรียนอ่านด้วยวิธีเสนอให้เรียนที่มี
แผนภูมิจัดโครงเรื่องประกอบ และวิธีเสนอให้เรียนที่ไม่มีแผนภูมิจัดโครงเรื่องประกอบ
นักเรียนจะมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันหรือไม่

1.3 ทำให้รู้ว่า ข้อความที่จัดระเบียบแบบสาเหตุและผล กับข้อความที่จัด
ระเบียบแบบเปรียบเทียบ ข้อความแบบใดที่นักเรียนอ่านแล้ว มีความเข้าใจดีกว่ากัน

1.4 ทำให้รู้ว่า มีกิจกรรม ระหว่าง ระดับความสามารถในการอ่านกับวิธี
เสนอให้เรียนหรือไม่

1.5 ทำให้รู้ว่า มีกิจกรรม ระหว่าง ระดับความสามารถในการอ่านกับ
การจัดระเบียบข้อความหรือไม่

ACC. No.	070230.....
DATE RECEIVED	6 พ.ค. 2534 428-4
CALL No.

1.6 ทำให้รู้ว่า มีกิจกรรมระหว่าง วิธีเสนอให้เรียนกับการจัดระเบียบข้อความหรือไม่

1.7 ทำให้รู้ว่า มีกิจกรรม ระหว่าง ระดับความสามารถในการอ่าน วิธีเสนอให้เรียน และการจัดระเบียบข้อความหรือไม่

2. ด้านการนำไปใช้

2.1 เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงบทเรียนสำหรับการสอนอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจในด้านต่าง ๆ เช่น

2.1.1 การเรียบเรียงเนื้อหาในการสอน การวางรูปแบบการสอน และจัดระเบียบโครงสร้างความรู้แก่นักเรียน ทั้งก่อนและหลังการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

2.1.2 การใช้แผนภูมิจัดโครงเรื่อง เพื่อเพิ่มความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียน

2.2 เพื่อเป็นแนวทางในการค้นคว้าวิจัยเพิ่มเติมสำหรับผู้สนใจในเรื่องการเสนอแผนภูมิจัดระเบียบข้อความในลักษณะอื่น ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีขอบเขตดังนี้

1. ประชากรในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 จาก 14 อำเภอ/กิ่งอำเภอ จำนวน 19 โรงเรียน รวม 3670 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 ที่เลือกเรียนวิชาการอ่าน 1 (อ.431) ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสงขลา สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 256 คน

3. เนื้อหาวิชาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นเนื้อหาวิชา การอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 เรื่อง The Olympic Games

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

4.1.1 ระดับความสามารถในการอ่าน แปรค่าออกเป็น 2 ระดับคือ

4.1.1.1 ระดับความสามารถในการอ่านสูง

4.1.1.2 ระดับความสามารถในการอ่านต่ำ

4.1.2 วิธีเสนอให้เรียน แปรค่าเป็น 2 ระดับคือ

4.1.2.1 วิธีเสนอข้อความที่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่อง
ประกอบ

4.1.2.2 วิธีเสนอข้อความที่ไม่มีแผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่อง
ประกอบ

4.1.3 การจัดระเบียบข้อความ แปรค่าออกเป็น 2 ระดับคือ

4.1.3.1 ข้อความที่จัดระเบียบแบบสาเหตุและผล

4.1.3.2 ข้อความที่จัดระเบียบแบบเปรียบเทียบ

4.2 ตัวแปรตาม คือ คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัด ความเข้าใจ
การอ่านภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

นิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. แผนภูมิจัดระเบียบโครงเรื่อง หมายถึงแผนภูมิที่แสดงโครงเรื่องของเนื้อเรื่อง
ในข้อความที่เสนอให้อ่าน โดยแสดงเป็น แผนภูมิและมีคำชี้แจงการจัดลำดับสาร อย่างเป็นระบบ
2. การจัดระเบียบข้อความ หมายถึงการที่ข้อความมีลักษณะการเรียงลำดับความ
คิดสองแบบ คือข้อความที่จัดระเบียบแบบสาเหตุและผลกับข้อความที่จัดระเบียบแบบเปรียบเทียบ

3. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการแปลความ ตีความและขยายความ ในการวิจัยครั้งนี้จะวัดความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำไปทดลองหาคุณภาพแล้ว

4. ระดับความสามารถในการอ่าน หมายถึง ระดับของคะแนนวิชาภาษาอังกฤษ 431 (การอ่าน 1) ที่ได้จากการทดสอบระหว่างภาคเรียนครั้งที่ 1 ปีการศึกษา 2532 ของนักเรียน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มาคำนวณหาคะแนนที่ โดยแบ่งเป็น

4.1 ระดับความสามารถในการอ่านสูง หมายถึงนักเรียน ที่ได้คะแนนวิชาภาษาอังกฤษ 431 ที่แปลงเป็นคะแนนที่แล้ว มากกว่า หรือเท่ากับ 60

4.2 ระดับความสามารถในการอ่านต่ำ หมายถึง นักเรียน ที่ได้คะแนนวิชาภาษาอังกฤษที่แปลงเป็นคะแนนที่แล้ว น้อยกว่า หรือเท่ากับ 40

5. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งมี 2 ฉบับ มีข้อสอบจำนวนฉบับละ 20 ข้อ เป็นแบบทดสอบแบบ 4 ตัวเลือก โดยจะวัดในด้านการแปลความ การตีความและการขยายความ ซึ่งแบบทดสอบฉบับที่ 1 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .675 ฉบับที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .651